

Згідно з пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

За результатами вивчення та попередньої перевірки дисциплінарної скарги Кузеванової Р.Р. на відповідність вимогам закону та наявності підстав для залишення її без розгляду чи відмови у відкритті дисциплінарної справи встановлено таке.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень рішення Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя від 18 липня 2018 року у справі до реєстру судом направлено 13 серпня 2018 року.

Пунктом 13 Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 року № 740 (чинного на момент ухвалення судового рішення) передбачено, що електронні копії судових рішень надсилаються суддею або відповідальною особою апарату суду не пізніше наступного дня після ухвалення судового рішення або виготовлення його повного тексту.

З викладеного вбачається, що суддею не дотримано встановленого строку надання копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень.

Для встановлення відомостей про ознаки дисциплінарного проступку важливо констатувати очевидну безпідставність недотримання строків виготовлення судового рішення. Сам лише факт недотримання строку, встановленого законом для виготовлення повного тексту судового рішення не може автоматично свідчити про наявність підстави для дисциплінарної відповідальності судді.

Зазначена правова позиція викладена у постанові Великої Палати Верховного Суду від 19 квітня 2018 року у справі № П/9901/137/18 (800/426/17), у якій, зокрема, зазначено, що «протиправну бездіяльність суб'єкта владних повноважень слід розуміти як зовнішню форму поведінки (діяння) цього органу, що полягає (проявляється) у неприйнятті рішення чи у нездійсненні юридично значимих й обов'язкових дій на користь заінтересованих осіб, які на підставі закону та/або іншого нормативно-правового регулювання віднесені до компетенції суб'єкта владних повноважень, були об'єктивно необхідними і реально можливими для реалізації, але фактично не були здійснені.

Для визнання бездіяльності протиправною недостатньо одного лише факту несвоечасного виконання обов'язкових дій, а важливими є також конкретні причини, умови та обставини, через які дії, що підлягали

обов'язковому виконанню відповідно до закону, фактично не були виконані чи були виконані з порушенням строків. Значення мають юридичний зміст, значимість, тривалість та межі бездіяльності, фактичні підстави її припинення, а також шкідливість бездіяльності для прав та інтересів особи.

Самі по собі строки поза зв'язком із конкретною правовою ситуацією, набором фактів, умов та обставин, за яких розгорталися події, не мають жодного значення. Сплив чи настання строку набувають (можуть набути) правового сенсу в сукупності з подіями або діями, для здійснення чи утримання від яких встановлюється цей строк.

Як вбачається зі змісту скарги, вона не містить посилань на будь-які обставини, які б могли свідчити про безпідставне затягування виготовлення судового рішення.

Відповідно до змісту статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності у випадку допущення умисного або внаслідок недбалості порушення, проте в даному конкретному випадку автором скарги не зазначено фактичних даних на підтвердження вчинення суддею Соболевою І.П. умисних чи внаслідок недбалості дій щодо несвоєчасного надання копії рішення Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя від 18 липня 2018 року у справі _____ для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень.

Згідно з пунктом 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Кузеванової Р.Р. слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Відповідно до положень пункту 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Кузеванової Рузання Робертівни стосовно судді Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя Соболевої Інеси Петрівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

І.А. Артеменко

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
АРТЕМЕНКО ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ
УХВАЛА

23 жовтня 2018 р.

Київ

6624/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Артеменко Ігор Анатолійович, здійснивши відповідно до пунктів 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» попередню перевірку на відповідність вимогам закону дисциплінарної скарги Кузеванової Рузання Роберівни стосовно судді Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя Соболевої Інеси Петрівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 23 жовтня 2018 за вх. № К-4656/1/7-18 надійшла дисциплінарна скарга Кузеванової Р.Р. від 19 жовтня 2018 року на дії судді Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя Соболевої І.П.

Автор скарги вважає, що суддя зволікала з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвочасно надала копію судового рішення від 18 липня 2018 року у справі для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень.

На підставі пункту 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скаржник просив притягнути суддю Орджонікідзевського районного суду міста Запоріжжя Соболеву І.П. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 23 жовтня 2018 року дисциплінарну скаргу Кузеванової Р.Р. передано члену Вищої ради правосуддя Гречківському М.П. для здійснення попередньої перевірки.

У зв'язку з припиненням повноважень члена Вищої ради правосуддя Гречківського М.П. проведено 10 червня 2019 року повторний автоматизований розподіл визначення члена Вищої ради правосуддя, відповідно до якого вказану скаргу передано мені для проведення перевірки.

Частиною першою статті 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначено, що дисциплінарне провадження розпочинається за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.